

были трансформированы в электронный вид и включают аудио- и видеофайлы.

Планомерное осуществление контроля при дистанционном обучении позволяет привести в систему усвоенный студентами за определённый период времени материал, выявить пробелы в их знаниях, умениях и навыках, определить качество усвоения изученного, что особенно важно в условиях отсутствия «непосредственного» контакта преподавателя и студента. Контроль, осуществляемый преподавателем, и самоконтроль позволяют каждому из обучающихся увидеть результаты своей учебно-познавательной деятельности и устранить имеющиеся недостатки.

Список использованных источников

1. Кутукова Л. Т. Организация самостоятельной работы студента и модульно-рейтинговая система оценки знаний студента / Л. Т. Кутукова, А. Е. Прохорова // *Alma mater*. – 2010. – № 1 (февраль). – С. 43–46.
2. Сиренко С. Н. Тестирование в системе методов контроля и оценки знаний в современном вузе / С. Н. Сиренко // *Инновационные образовательные технологии*. – 2010. – № 2. – С. 44–51.
3. Шундалов Б. М. От экзаменационных билетов – к тестированию: методы оценки знаний вузовского студента: плюсы и минусы / Б. М. Шундалов.

ОБ'ЄКТИВНЕ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ЯК ОСНОВА ЯКІСНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

М. М. Хурса, к. е. н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Ще з дитинства кожна людина прагне до того, щоб її дії чи наміри об'єктивно оцінювалися оточуючими. Оцінки близьких людей, друзів чи колег по роботі стають для індивідуума тими віхами за якими він все життя вибудовує тактику чи стратегію своєї поведінки, формує рівень власного інтелектуального розвитку та підґрунтя самоповаги.

Особливого значення процес стороннього оцінювання набуває під час становлення особистості молодшої людини, набуття нею різноманітних навичок та правил поведінки у суспільстві, спілкуванні зі старшими чи при формуванні теоретичного та практичного багажу знань щодо своєї майбутньої професії.

Саме цей період для потенційних фахівців економічної, торговельної, фінансової та інших галузей народного господарства держави можна назвати критичним щодо процесів формування ними рівня самооцінки, швидкості позбавлення різних фобій чи комплексів, відчуття внутрішньої свободи і задоволення від умінь користуватися набутих багажем знань.

Доцільно зауважити, що ключову роль в об'єктивному оцінюванні знань студентів відіграє сама система оцінювання, що прийнята до використання у вишах України. Як відомо, на сьогодні це 100 бальна система, що використовується у рамках Болонського процесу набуття студентами професійних знань. Не вдаючись до глибокого аналізу позитивних та негативних рис цієї системи можемо сказати, що багато студентів не розуміють різниці між, скажімо, оцінками «63 Е Задовільно» та «64 Д Задовільно» чи «74 С Добре» та «81 С Добре». Вони інтерпретують таке різноманіття балів та оцінок у стару радянську систему, де людину з такими балами називали б «трієчник» чи «хорошист». У зв'язку із цим постає цілком закономірне питання: «Чи сприяє така система оцінювання зростанню самоповаги та професійної гідності у майбутніх фахівців?»

Особливу роль у процесі об'єктивного оцінювання знань студентів вищої школи відіграють викладачі, що формують теоретичний багаж знань та практичні навички майбутніх спеціалістів. Для такої роботи педагогічні працівники мають цілий арсенал методичних та методологічних заходів і засобів. Але необхідно зважати, що наявні інструменти працюють тільки спираючись на об'єктивізм і професійність самого викладача та при комплексному їх використанні.

Досвід роботи у вищій школі надає можливість нам говорити, що не завжди і не кожним викладачем інструменти об'єктивного оцінювання знань студентів використовуються правильно і є тими важелями завдяки яким формувались би майбутні

фахівці для національної економіки та етично спрямовані особистості для українського соціуму.

Одним із прикладів «неефективного» оцінювання знань студентів є оцінювання викладачем усного опитування студента на практичному чи семінарському занятті. Причому, існує декілька аспектів цієї проблеми. По-перше, оцінка може знижуватися за відповідь, що не співпадає із думкою викладача (без проведення дискусії із даного приводу). По-друге, ставиться хороша оцінка за формальний підхід студента до відповіді (студент відповідає завченими фразами і не розуміє їхньої сутності). По-третє, студент заробляє додаткові бали за поверхове доповнення відповіді свого товариша.

Іншим прикладом наведеного ряду є «реферативна форма» відповіді студента, при якій дуже часто виставлена оцінка ґрунтується не на якісних параметрах такого процесу пізнання – структура реферату, його зміст, висновки та пропозиції, додаткові питання, виступ опонента і т. п., а тільки на кількісних – реферат є, прочитаний добре і т. п.

Не є таємницею, що багато викладачів високо оцінюють знання студентів на підставі успішного проходження останніми тестів по окремому модулю чи в цілому по дисципліні. На наш погляд, такий підхід до оцінювання знань є неефективним та шкідливим, так-як породжує у студентів несерйозне відношення до процесу отримання знань та дискредитує усю систему оцінювання взагалі. Підставою для такого висновку слугує інформація про те з якою метою і для кого вперше застосовувалися тести.

Ще однією «перешкодою» на шляху об'єктивного оцінювання знань студентів є позиція окремих деканатів щодо вимогливих викладачів. Девіз деканату «Екзаменаційна відомість є обличчям викладача» не є позитивним стимулом щодо об'єктивного оцінювання знань студентів. Читаючи такий девіз у деканаті, студенти чітко розуміють, що викладач не захоче щоб «його обличчя було поганим» і буде змушений виставити усім позитивні оцінки.

Таким чином, об'єктивізм при оцінюванні знань студентів є основним підґрунтям для якісного навчання у вищій школі.